

*Фросинка.*

Заклѣвамъ ви ся въ животѣтъ си. Желала быхъ да бѣхте го чули нѣкогаждь да разказва за това. Не може, казва, да търпи лигавитѣ млади, а полудява отъ любовь когато види нѣкой старецъ бѣлобрадъ. По старыйтъ, повече ѝ аресва. За това ви казвамъ отъ сега да не ходите да ся преправяте на по младъ отъ колкото сте сега. Шейсетгодишенъ, най-малко, иска тази дѣвойка да е чилѣкътъ, който ще я земе. Има-нѣма още четири мѣсяцы, като растури сама една женидба на свършване, щомъ ся научи чи мжжѣтъ ималъ само петдесять и шесть годинъ и чи не турилъ очила за да подпише съгласіето.

*Грабчо.*

Само за това ?

*Фросинка.*

Ам' чи какъ ? По долу отъ шейсять годинъ момичето не търпи никого, а най-вече ако не носи и очила на носѣтъ.

*Грабчо.*

Чудны нѣща ми приказвашъ нанстина, Фросинке.

*Фросинка.*

Да ви прикажа още и друго за да ся почудите. Има въ стаята си нѣкой картинки и портреты; но що мыелите чи сж